

Hoe de Engelen fluisteren

Inhoud

Voorwoord	4
Mijn eerste ervaring met de Engelen	7
Leven “zonder” de Engelen	11
Mijn zoektocht naar de Engelen	13
Het begin van de tekens van de Engelen	15
Toen ik voor de eerste keer de fluistering van mijn Engel mocht horen	19
Hoe nu verder	22
De verdere ontplooiing	25
De voorbereiding	28
De fluisteringen van de Engelen	31
Een kostbare ervaring met een andere soort Engel	35
Contact met de Engelen	39
Lieve Angel	41
Hoe maken de Engelen zich kenbaar op aardse wijze	44
Een wijsheid	47
Kinderen en de Engelen	49
Voorleesverhaaltje: Een Engeltje kwam zomaar op bezoek	52
Een Engelen affirmatie voor positiviteit in je leven	59
Dit gedicht is speciaal voor jou	61
De 15 Aartsengelen met hun boodschap voor jou	63
Dank jullie wel	79

Voorwoord

Intens dankbaar ben ik dat op een avond, toen het nieuwe jaar net begonnen was, de Engelen tot mij spraken en mij vertelden dat ik dit boekje mocht schrijven.

Zij willen zo graag contact maken met jou.

De Engelen begrijpen dat het niet iedereen lukt om contact met ze te krijgen maar zij willen dat wel heel graag. Via dit boekje, hun boodschappen, zouden zij je graag handvaten willen aanreiken, contact met jullie willen maken om jullie te helpen met verschillende doelen, zoals het toelaten van liefde voor jezelf, je helpen op je levenspad, maar vooral ook het *uitstrooien van de liefde hier op Aarde* door middel van de fluisteringen van de Engelen. Dat is niet alleen nu van het grootste belang maar zeker ook voor de toekomst, voor onze kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en de dieren. Die gun je toch een liefdevol, vreugdevol en vredelievend leven.

De Engelen staan te springen om met jou in contact te komen om je te mogen helpen op het pad dat jij op deze Aarde hebt uitgekozen, het pad dat je ziel heeft uitgekozen om te mogen leren en te ervaren.

Heb ik alle wijsheid in pacht? Nee, alleen hebben de ervaringen mij wijzer gemaakt.

Mijn eigen ervaringen zullen hopelijk voor meerderen van jullie een herkenning zijn en de weg naar de fluisteringen van deze speciale boodschappers.

Ik ben zo dankbaar dat deze lieve, dierbare Engelen in mijn leven zijn gekomen en mijn pad hebben verlicht en dit nog steeds dagelijks doen.

Dank jullie wel.

Mijn eerste ervaringen met de Engelen die ik met mijn hart en ziel koester

Mijn eerste ervaring met de Engelen

Als kind ging ik samen met mijn ouders iedere zondagochtend of de avond ervoor naar de kerk. Dat had ik zo meegekregen. Het werd gewoon van je verwacht in die tijd maar dat vond ik helemaal niet erg. Ik gaf de voorkeur aan de zaterdagavonden, de sfeer was dan anders met al die witte kaarsen die dan brandden omdat het vaker voorkwam dat het dan buiten al donker was. Zodra ik de kerk in stapte kreeg ik altijd koude rillingen over heel mijn lichaam, dat herinner ik me nog heel goed en het voelde goed. Nu was het in de kerk altijd koud, daarom vond ik dat toen heel normaal en in de zomer was het zelfs een voordeel. Het was er dan heerlijk koel dus ook dan vond ik die koude rillingen normaal. Het kwam door de kilte, dacht ik als kind. Mijn ogen gingen altijd naar die prachtige beelden van de Engelen. Er stonden grote Engelen en ook iets kleinere, de kerk stond er vol van. Het leek alsof zij altijd met een lachend gezicht naar mij keken. Zij waren een soort magie voor me. Als het koor begon te zingen of het orgel begon te spelen, dan leek het alsof de Engelen begonnen te dansen op de muziek, hun vleugels sierlijk fladderend op en neer, zwevend door de kerk. Het was een hele belevenis voor mij, iedere keer weer. Het leek alsof de beelden begonnen te leven.

Soms zag ik ook iets van schimmen, dansend door de kerk. Ze leken op mensen, waren heel wazig maar voor mij toch heel duidelijk aanwezig en ze waren altijd vrolijk en zelfs heel gelukkig.

Ik weet nu inmiddels ook waarom ik de koude rillingen kreeg in de kerk toen ik nog een klein kind was.

Als je aan een dierbare overledene denkt kan het gebeuren dat je een koude wind langs je heen voelt, terwijl er geen deur of raam openstaat. Soms kun je het heel erg warm krijgen, alsof je omarmd wordt, terwijl de ruimte waar je bent koel aanvoelt en er verder niemand is.

Zelf krijg ik altijd koude rillingen over mijn hele lichaam als er overledenen of lichtwezens bij mij op bezoek zijn. Zo maakten en maken ze nog steeds hun aanwezigheid kenbaar bij mij.

Nu ik volwassen ben en op die tijd terugkijk, moet ik toen telkens in een soort trance geweest zijn, ik genoot van de Engelen en van wat ik voelde.

Ik voelde een intense blijdschap, vrolijkheid en liefde, het voelde normaal en voelde gewoon goed. Ik had toen écht contact met ze, als kind vond ik dat heel normaal, dit zag en voelde toch iedereen, dacht ik!

Toen brak er een moment aan dat ik me met andere dingen bezig begon te houden.

Ik werd verliefd.

Mijn zus en ik gingen naar de middelbare school en onze ouders vonden dat wij groot genoeg waren om zelf te beslissen of en hoe vaak wij naar de kerk gingen.

Tja, dan ben je verliefd, je eerste liefde en dan wil je alleen nog maar dagdromen over “de prins op het witte paard” en de hormonen beginnen als een gek door je hele lichaam te razen. Toen zijn de Engelen langzaam “verdwenen” uit mijn leven en ben ik naar mijn gevoel pas écht aan mijn levenspad begonnen.

Ik ben opgegroeid in een warm en liefdevol gezin waar begrip, liefde en respect belangrijk waren. Ik heb me altijd welkom gevoeld bij mijn lieve ouders. Heel veel